

๔. วินัยต่อผู้บังคับบัญชา

๗๐ ๙ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งให้นำหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการโดยไม่ใช้ชื่นหรือหลอกลวงเลี้ยง เมื่อถึงที่นั่นแล้วกางร่มปีบตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประยุณ์ของทางราชการ จะแสดงความเห็นเป็นหนังสือทันที เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทราบความคำสั่งนั้นก็ได้และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชาไม่ยินยอมให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้อุปย์เติบบังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

การบังคับด้วยคำสั่งหรือหลอกลวงเลี้ยงไปปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งส่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

องค์ประกอบตามภาระหนี้

๑. มีคำสั่งของผู้บังคับบัญชา สั่งด้วยวาจาแก่ได้
๒. ผู้สั่งเป็นผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย
๓. ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการแผ่นดิน
๔. ตามกฎหมายจัดตั้ง ส่วนราชการตามกฎหมาย
๕. ตาม พ.ร.บ. จัดตั้ง ฯ
๖. ตามมาตราฐานที่ไว้ในเกียรติบุคลสมบัติและลักษณะที่ดูด้าน ห้าม ฯ ฯ

๕. มีเจตนาที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น คือ

- ขัดขวางไม่ทำตามคำสั่ง
- ทำไม่ตรงคำสั่ง
- หลอกลวงไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง

๖. วินัยต่อผู้ร่วมงาน

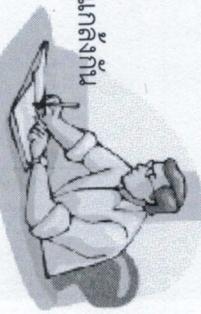
๗๐ ๑๙ พนักงานส่วนท้องถิ่น ต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และไม่กระทำการอย่างใดเป็นการกังวลแก้กัน และต้องห้ามเย้ยหรือก้าวในกราบปฏิบัติราชการ ระหว่างพนักงานส่วนท้องถิ่นด้วยกัน และผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

องค์ประกอบของคน

๑. ให้สุภาพเรียบร้อย ภายในกราบปฏิบัติราชการ
๒. ช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการ

องค์ประกอบความผิดได้ดังนี้

๑. ไม่สุภาพเรียบร้อยระหว่างการแลกเปลี่ยนประชุมปฏิบัติราชการ
๒. ไม่รักษาความสามัคคีเครียดหัวงงช้าราชการและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ
๓. กิจกรรมเสื่อมเสีย
๔. ไม่ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการปฏิบัติราชการ

๗. วินัยต่อไปรับราชการ

- ๗๐ ๑๙ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องต้อนรับ ให้ความสละดาบให้ความเป็นธรรม และให้การสนับสนุนแก่ไปรับราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการโดยไม่เข้าข้า แลงด้วยความสุภาพเรียบร้อยทั้งมีให้ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ดูดต่อราชการ การดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนประชานผู้ดูดต่อราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ต้องสั่งภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของตน ห้ามใช้ เบี้บ สงสัยไม่

อยู่ในสถานที่จะส่ง สั่งออกหนังสืออำนาจหน้าที่ของตน สงสัยไม่และเป็นภาระราชการผู้ไม่ปฏิบัติตามบ่อมไม่ผิดข้อหาคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

ร้ายแรง

๖๐ ๑๕ วรรณพนัง สามารถแยกองค์ประกอบความผิดได้ดังนี้

- ไม่ต้อนรับ ไม่ให้ความสัมภានา ไม่ให้ความเป็นธรรม ไม่ให้การส่งคราฟท์ ดูเหมือน เห็นด้วยหมาย กดปุ่ม หรือบันดาลง
- กระทำแบบประชานุสัตติต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน

๗๙ ๑๕ วรรคสอง สามารถแยกองค์ประกอบความผิดได้ดังนี้

- ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดปุ่ม หรือบันดาลง
- เป็นการกระทำต่อประชาชนผู้ติดต่อราชการ
- กระทำโดยไม่เจตนา (กระทำโดยสร้างความไม่สงบในภารกิจ)

หน้าที่บังคับบัญชา

มาตราฐานวินัยและการรักษาวินัย บังคับบัญชาเมือง ๓ ประการ

- เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาเรียนดี โดย

๑.๑ กระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดี

๑.๒ การฝึกอบรม

๑.๓ การสร้างงานวินัยและกำลังใจ

- การสร้างใจให้การอ่อนน้อมใจจะเสริมสร้างและพัฒนา

๒. ศรีษะเด็กจิตสำนึกรักการอาชญากรรม ด้วย

๓. บังคับบัญชาให้เป็นไปตามที่มีวินัย

- ป้องกันไม่ให้อยู่ใต้บังคับบัญชาการกระทำผิดวินัย โดย
- เออ่าใจใส่ สังเกตการณ์ และเข้าใจเหตุที่อาจเกิดขึ้นให้เกิดการ

กระทำผิดวินัย

- ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาที่กระทำผิดวินัย
- ผู้บังคับบัญชาผู้เดิมเลี้ยงป่วยตัวมาขึ้น หรือปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สมควรให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย ถ้าเป็นผู้บริหารท้องถิ่นให้ดำเนินการตามหน้าที่ให้เจ้าหน้าที่และตามกฎหมายตามด้านนี้

การรักษาวินัยพื้นฐานส่วนหน้องกรณี

การรักษาวินัยที่รับผิดชอบต่อสังคม แบ่งเป็น ๔ ย่าง

๑. วินัยต่อตัวเองและหน้าที่

๒. วินัยต่อผู้บังคับบัญชา

๓. วินัยต่อผู้ร่วมงาน

๔. วินัยต่อประเทศชาติ

วินัยต่อตัวเองและหน้าที่

ข้อพิจารณาไว้พนักงานส่วนท้องถิ่นผู้ใด มีหน้าที่ราชการ เรื่องใด มีแนวทางพิจารณาดังนี้

๑. พิจารณาจากภูมาย มาตรฐานทั่วไป หรือระเบียบ กำหนดหน้าที่ ที่ได้เป็นลายลักษณ์อักษร

๒. พิจารณามาตรฐานกำหนดตำแหน่ง ซึ่งกำหนดหน้าที่ และความรับผิดชอบไว้

- พิจารณาจากคำสั่ง หรือการมอบหมายของบังคับบัญชา ภายนอก เช่นบทชี้ของบังคับบัญชาที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย
- พิจารณาจากพินัย ที่พนักงานส่วนท้องถิ่น สมัครใจเข้าผูกพัน ยอมรับเป็นหน้าที่ของตน

